

sterne, idet det dog kun er Invaliderne, der udtrykkeligt gennem Loven ere optagne til Statens særlige Forsørg, medens det for Pensionisternes Vedkommende kun er en Efterløn, der udbetales dem. Det ærede 5te Medlem for 9de Kredts (Dam) erkjendte, om jeg forstod ham ret, at man fra Administrationens Side bestræber sig for at være human ligeoverfor Invaliderne, men mente, at der dog endm stod Noget tilbage at ønske i den Retning. Jeg kan kun udtale, at man fra Administrationens Side saa langtfra forlanger Noget, der ligner blot et juridisk Bevis for, at Vedkommendes nuværende Svaghedstilstand hidrører fra en i Krigen eller i Militærtjenesten modtagen Bestadigelse, at man er tilfreds med, naar det kun kan stille sig som sandsynligt, at der findes en saadan Kausalforbindelse; ja, jeg kunde endog saa sige, at man meget hyppig har erkjendt Invalidefrab, hvor det kun stillede sig saaledes, at det var ikke ligefrem usandsynligt, at den nuværende Lidelse hidrørte fra en militær Bestadigelse. Men det er klart nok, at her som overalt, hvor der er en Afgjørelse efter Skjøn, er det umuligt, at Afgjørelsen kan opnaa at blive erkjendt fra alle Sider for at være rigtig; det tror jeg maa betragtes som givet. Hvad jeg kun vilde hævde for Administrationen, er, at den i Virkeligheden stiller sig meget human ved Vedømmelsen af Invalideforsørgelsesspørgsmaal. Naar der, som ikke er sjældent, er Spørgsmaal for Administrationen om at afgjøre, om en Mand's nuværende Svaghed, som f. Ex. Bryskhygdom, hidrører fra en Overanstrengelse, paadraget ved Krigen 1848—51, tror jeg, at Alle maa være enige med mig i, at det er saa vanskeligt at komme til et bestemt Resultat, at det næsten er umuligt, at det Skjøn, den Afgjørelse, der træffes, hvad enten den er for eller imod, skulde erkjendes og kunne tiltrædes som rigtig fra alle Sider. Her er idag blevet anbefalet os de Bestemmelser, som vor sydlige Nabo har, i Henseende til Afgjørelsen af Invalidespørgsmaal. Jeg kjender ikke nok til den preussiske Lovgivning i saa Henseende til at kunne fuldt tiltræde den Anerkjendelse, der er bleven udtalt fra anden Side; men dersom jeg ikke feiler, er der i denne vor sydlige Nabos Invalidelov en Bestemmelse, som det vilde være en stor Vættelse for Administrationen, om den fandtes i vor, og det er den, at Enhver, der nogensinde vil rejse Fordring paa Invalideforsørgelse, skal inden en bestemt Tid, efterat den formentlige Bestadigelse er paadraget, anmeldte den og lade sig undersøge. Det vilde være en ganske overordentlig Vættelse for Administrationen, dersom vi her havde

en lignende Bestemmelse; man vilde saa blandt Andet ikke saa jævnlig staa lige overfor den Vanskelighed, jeg eksempelvis angav, at skulle skjønne om Tilfælde, der ligge indtil 30 Aar tilbage i Tiden, uden at det er muligt nu at skaffe nogen fyldestgjørende Oplysning om, hvorledes Individets Tilstand var for 30 Aar siden. Jeg vil ikke dermed have anbefalet, at man skulde ved denne Leilighed søge at faae enten denne eller andre indgribende Forandringer vedtagne i vor Invalidelov. Jeg slutter mig ganske til dem, der anbefale ved denne Leilighed kun at søge bevirkt en Forbedring i de ældre Krigs- og Fredsinvaliders Stilling ved at give dem et Tillæg til den Invalideforsørgelse, som de nu have.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges enstemmig med 34 St.

Carstensen: Da jeg deler det fra flere Sider fremkomne Dufte om, at Sagen maa hurtig fremmes, men forøvrigt gaar ud fra, at Sagen paa Grund af Arbeidets Fordeling i Rigsdagens to Afdelinger hurtigere fremmes ved for Diebliffet at komme i Udvalg her i Thinget, tillader jeg mig at foreslaa det ærede Thing at nedsætte et Udvalg paa fem Medlemmer til Sagens Behandling.

Dette Forslag af Carstensen blev, efter at der først ved Afstemning paa almindelig Maade var afgivet 32 Stemmer for det og ingen imod det, ved et paa Grund af det utilstrækkelige Stemmeantal foretaget Navnepraab, saaledes som nedenstaaende Liste nærmere uddrager,
vedtaget med 35 St. mod 1.

Sa:

Lyby, Raben, Andersen, Blom, Bonne, Braich, Breinholt, Broberg, Carstensen, Claudi, Dam, Eriksen, Estrup, Fischer, C. A. Hansen, H. Chr. Hansen, N. Hansen, Hasle, Hauerstedt, Jacobsen, S. Jensen, Kasper, Krieger, Larsen, Mathsen, Carl Møller, Drenbøll, B. Pedersen, W. Petersen, Bloug, Rammestov, Schlegel, Strandstov, Thygeson, Uising.

Nei:

Rosenørn.